

novićem. Ta je bitka bila sudbonosna ne samo po naš narod, već i po cijelu srednju Evropu. Može se reći da je njen katastrofalni ishod iz temelja promijenio kroz dalje vijekove tok historije i razvitak naroda u srednjoj Evropi, a pogotovo sudbinu Jugoslovena. Velik dio naroda bacio je nesretni ishod Kosovske bitke u 500-godišnje ropstvo i patnje. Ali je ujedno ostala uspomena na tu bitku živom lučom, koja je svojim svetim plamenom budila u duši našega naroda neodoljivu želju za slobodom. Godina 1912-13 donijela je osvetu Kosova i oslobođenje potlačene braće na balkanskom jugu, da se skoro odmah zatim nadoveže na to plamen svjetskoga požara, u komu je naš narod poput feniksa uskrasao i ujedinio se u slobodnu državu, ostvarivši time davne želje naših narodnih boraca i velikana.

Kosovo polje je jedna od najzanimljivijih ravnica evropskoga juga. Visoka je to ravan, kotlina golemih razmjera, duga oko 84 km, a mjestimice široka 14 km, i sa svih je strana opkoljena visokim planinama. Na mjestu, gdje je vojvoda Miloš Obilić rasporio turskoga sultana Murata, stoji Muratovo Tulbe (grobnica), turska kapela, u kojoj je sahranjena utroba poginulog sultana Murata, a mrtvo mu je tijelo pokopano u Brusi, u Maloj Aziji. U blizini je još jedna turska kapela — tekija — Gazi Mestan, nalik na džamiju, ali bez minareta. Tu je pokopan sultanov barjaktar. Gazi Mestan se nalazi na uzvisini među turskim grobovima i s toga mjesta puca lijep vidik na cijelo Kosovo polje. Kosovo je polje veoma plodno, a narod vjeruje, da krv, kojom je u onomu sudbonosnom boju bila natopljena zemlja, svake godine u proljeće napaja crven cvijet, koji raste ovdje u toliku obilju, da se od njega crveni kao krv čitavo slavno, nama sveto i toliko lijepo Kosovo polje. Začudo, taj cvijet — božur — raste samo ovdje, a inače ne može uspijevati nigdje drugdje u okolici Kosova.

Ovdje treba spomenuti malu, jednostavnu crkvu od kamena, Samodrežu, s drvenim otvorenim zvonikom, koji se uzdiže odvojen od crkve. Na Vidovdan 1931 posvetio je Nj. Sv. Patrijarh Varnava ovu crkvicu uz veliko slavlje naroda iz okolice, a u prisustvu odaslanika Jadranske Straže i njene Omladinske glazbe na čelu s barjakom Mjesnoga Odbora II iz Zagreba. Uz barjak Jadranske Straže stajao je crveni krstaš barjak s 12 bijelih krstova, kao što ga je u boju na Kosovu nosio srpski carev barjaktar Boško Jugović. Taj barjak darovali su crkvi Samodreži borci iz Povardarja.

Na Kosovu polju se nalazi i grob srpskoga heroja vojvode Miloša Obilića.

Skoro usred Kosova polja, a 9 km južno od Prištine, diže se